

Соболь Л.А., Познякова О.Є.
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ФЛЕКСОДРУКУ

Флексографічний друк - це спосіб високого прямого ротаційного друку з еластичних (гнучких гумових, фотополімерних) рельєфних друкарських форм, які можуть кріпитися на формних циліндрах різних розмірів. За допомогою валика або растрованого циліндра, що взаємодіє з ракелем, вони покриваються рідкої або пастоподібної друкованою фарбою, яка швидко сохне (водорозчинній, на летючих розчинниках) і переносять її на запечатуваний матеріал будь-якого виду, включаючи і невбираючі матеріали. Зображення на друкованій формі - дзеркальне.

Флексографію використовують для друку на упаковках, на пластикових пакетах, при виробництві етикеток і пр. При флексографічному друці запечатуваний матеріал можуть бути найрізноманітнішими, включаючи і гофрокартон. Відбитки флексографського друку або зовсім не пахнуть, якщо фарба на водній основі, або мають запах спирту, якщо фарба на спиртовій основі.

Історія флексографічного друку починалася з виготовлення мішків і пакетів. У 40-х роках 20 століття, коли цей вид друку носив назву анілінової, тільки вона вважалася придатною для друку на паперових мішках і пакетах. Сьогодні ця продукція в Західній Європі становить 14% від загального флексографського друкованого ринку. У пакувальному секторі виготовлення мішків і пакетів частка флексографічного друку становить 95%. Оскільки частка флексографського ринку вже настільки висока, в найближчі чотири роки вона, мабуть, залишиться незмінною.

Винахідником флексографії можна вважати Карла Хольвега, власника німецької машинобудівної фірми, що існує і сьогодні. Спосіб друкування аніліновими барвниками за допомогою еластичних гумових друкарських форм був описаний К. Хольвега в німецькому патенті «Спосіб друкування на паперових мішках», отриманому в 1907 р., і в англійському патенті, отриманому в 1908 р.

Спочатку флексографія використовувалася майже виключно для запечатування поверхні паперових пакетів і інших пакувальних матеріалів. Розширенню області застосування флексографії сприяли певні

переваги цього різновиду способу високого друку перед класичними способами. Форми високого друку виготовлялися раніше тільки з дерева або металу (типографського сплаву - гарту, цинку, міді), але з появою еластичних друкарських форм у флексографії, у високій пресі стали виготовляти друковані форми і з фотополімерів.

Новий етап у розвитку флексографії почався приблизно в 1952 р. з появою на ринку нових сприймають поверхонь - плівок полімерних матеріалів. Особливо широке застосування отримав поліетилен. Флексографія продовжує удосконалюватися і сьогодні.

Таким чином, флексографія має всі шанси на блискуче майбутнє - якщо буде відповідати названим та іншим вимогам, а також впроваджувати нові технології, реагуючи на тенденції ринку щодо зниження цін і адекватно відповідаючи на розвиток інших способів друку.